

64e Jaarvergadering Antilliaanse bisschoppenconferentie succesvol

Melvin Mackintosh –

Online

In een persbericht van de Antilliaanse Bisschoppenconferentie (AEC) laten de rooms-katholieke bisschoppen in de Caribische regio weten dat zij een succesvolle jaarvergadering achter de rug hebben. Geconfronteerd met de COVID-19-pandemie, hebben de bisschoppen de communicatiestrategie toegepast van hun eigen pastorale brief 'Nieuwe wegen van Kerk-zijn in een digitale omgeving'. De 64e jaarlijkse plenaire vergadering die in eerste instantie gehouden zou worden in het bisdom van St.-John's Basseterre, Antigua werd in plaats daarvan gehouden via het online-communicatieplatform Zoom. Dat gebeurde van zondag 26 april tot vrijdag 1 mei jl. Het was een uitdaging omdat er in de regio vier tijdszones gelden. Ook Mgr. Karel Choennie nam vanuit Paramaribo deel aan deze vergadering.

Innerlijke kracht

De online-bijeenkomst begon met een retraite en een studiedag, gefaciliteerd door pater Laurence Freeman OSB, directeur van de World Community of Christian Meditation, vanuit zijn Benedictijner klooster in Bonneveaux, Frankrijk. Hij sprak over het thema voed mijn schapen en zorg voor jezelf (Joh. 21,15). Hij benadrukte dat "de kerk de school is van gebed" en spoorde de bisschoppen aan om intensief na te denken over de diepte en de bron van het gebed – contemplatief gebed – en de gemeenschap daarin voor te gaan. De bisschoppen kregen temidden van de turbulentie van de crisis rondom de pandemie een intensere waardering voor contemplatief gebed als een innerlijke kracht die stabiliteit brengt in hun evangelisatie, staat in het persbericht.

Prioriteiten

De bisschoppen hadden ook een dag van theologische en pastorale overdenkingen op de gevolgen van de pandemie voor zichzelf en de Kerk. Uit eigen en persoonlijke getuigenissen van personen uit de geloofsgemeenschap identificeerden de bisschoppen vier pastorale prioriteiten om het werk van de Antilliaanse Bisschoppenconferentie en de Kerk in het post-COVID-tijdperk te begeleiden.

Deze prioriteiten zijn:

1. evangelisatie in huiselijke kring
2. pastorale zorg voor de werklozen, vooral degenen die werkloos zijn geworden door COVID-19;
3. pastorale zorg voor en evangelisatie van jongeren en jong volwassenen;
4. vorming over de zorg voor de aarde, ons gemeenschappelijk huis.

Synode

De bisschoppen hebben een belangrijk initiatief genomen door het plannen van een synode voor de gehele AEC-regio om de missie van de Kerk in de regio voor de komende jaren te sturen. Bisschop Clyde Harvey werd aangewezen om leiding te geven aan een regionaal team om het proces naar deze synode in kaart te brengen en te implementeren. Het is de hoop dat deze synode een intensere regionale identiteit onder het hele volk van God in de regio zal koesteren.

Vier bisschoppen n.l. Francis Alleyne (Guyana), Karel Choennie (Suriname), Emmanuel Lafont (Frans- Guyana) en Gabriel Malzaire (voorzitter AEC) deden uitgebreid verslag van de synode van de Amazone. Deze vier bisschoppen hadden de één maandlange synode in oktober 2019 bijgewoond. In het rapport roepen de bisschoppen de regionale Kerk op tot verhoging van het besef van de verbondenheid tussen de natuurlijke ecologie, respect voor de natuur en de menselijke ecologie. Deze verbondenheid is bijzonder reëel vanwege de nabijheid van onze regio met de Amazone. Andere zorgpunten die in het rapport genoemd worden en aandacht eisen zijn de rechten van de armen en de inheemse volken en het beschermen van de waardigheid van kwetsbaren en het behouden van hun unieke, rijke cultuur.

Boodschap van hoop

Er kwamen ook andere zaken aan de orde tijdens de online-bijeenkomst van de bisschoppen waaronder de toewijding van alle bisdommen in de AEC-regio aan onze heilige Maagd Maria, Moeder van de Kerk en hulp van de zieken op 10 mei 2020, Moederdag. Ook werd er een update gegeven over de impasse na de verkiezingen in Guyana en de daaropvolgende politieke stabiliteit in het land.

Voorts werden bisschop Gabriel Malzaire, aartsbisschop Jason Gordon en bisschop Gerard County herkozen als respectievelijk president, vicepresident en penningmeester van de Antilliaanse Bisschoppenconferentie. Pater Donald Chambers werd in zijn functie als algemeen secretaris van de AEC bevestigd voor een zittingstermijn van drie jaren.

De volgende regionale evenementen werden uitgesteld naar 2021: de conferentie over gezinsleven, de Sociëteit van Canoniek Recht, de Caribische associatie voor diocesane medewerkers financiën en het internationaal eucharistisch congres. De AEC Youth Assembly wordt verschoven naar 2022. Voortvloeiend uit de vruchtbare bijeenkomst van de bisschoppen, zal een boodschap van hoop worden overgebracht aan de gemeenschap van de Caribbean, in het bijzonder voor de uitdagingen waarmee de Kerk in de huidige pandemie geconfronteerd wordt.

Verkiezingen van 2020

Oproep tot ethisch verantwoord gedrag

DOOR: COMITÉ CHRISTELIJKE KERKEN
INTERRELIGIEUZE RAAD IN SURINAME
HET PLATFORM VAN CHRISTELIJKE LEIDERS

In artikel 1 van de grondwet van Suriname staat: "De Republiek Suriname is een democratische Staat gebaseerd op de soevereiniteit van het volk". Artikel 52 zegt dat de politieke macht bij het volk berust. Verkiezingen moeten daarom gezien worden als het tot uiting brengen van die soevereine wil door het volk.

Verkiezingen zijn een vitaal onderdeel van een werkbare democratie en het verkiezingsproces dient daarom eerlijk en transparant te zijn, zodat elke kiezer op de kiezerslijst voorkomt en in alle vrijheid – met gegarandeerde geheimhouding – zijn/haar stem kan uitbrengen.

Suriname staat tot nu toe bekend om eerlijke verkiezingen, een predicaat dat gehandhaafd dient te worden. Maar democratie vereist permanente waakzaamheid, niet alleen van de verkiezingsautoriteiten, maar ook van de media, van maatschappelijke organisaties en van alle burgers. Wij zullen samen ons moeten committeren aan vrije, geheime, eerlijke en transparante verkiezingen.

wordt vervolgd op pagina A2

Verkiezingen van 2020

Oproep tot ethisch verantwoord gedrag

Het Comité Christelijke Kerken (CCK), de Interreligieuze Raad in Suriname (IRIS) en het Platform van Christelijke Leiders (Platform) willen in dit verband vanuit hun religieuze inspiratie een bijzonder beroep doen op de politieke partijen die – actief dan wel passief – aan de verkiezingen deelnemen, en op de politieke leiders die de komende weken de politieke podia zullen betreden en in de media verschijnen om:

- respect op te brengen voor het verlangen van het volk naar integer leiderschap, gericht op welzijn, groei en ontwikkeling;

- zich toe te leggen op:
 - a. het respecteren van principes van rechtvaardigheid;
 - b. het bevorderen van een harmonische samenleving;
 - c. eerlijkheid en openheid in toespraken en onderlinge discussies;
 - d. het presenteren van duidelijk uitgewerkte constructieve ideeën en plannen voor de toekomst van ons land, waarbij de beleving van mensenrechten en duurzame menselijke ontwikkeling wordt nagestreefd binnen onze democratische rechtsstaat;

- zich te onthouden van:
 - a. het direct dan wel indirect aanzetten tot etnische en religieuze verdeeldheid, inclusief het gebruik van denigrerende verwijzingen naar etnische en/of religieuze kenmerken van tegenstanders en medeburgers;
 - b. het maken van negatieve toespelingen op kenmerken van het persoonlijke leven van politieke tegenstanders;
 - c. het verkondigen van onwaarheden, het uiten van valse beschuldigingen en het doen van loze beloften;
 - d. het toebrengen van directe en indirecte materiële en immateriële schade aan politieke tegenstanders;

In het bijzonder willen het CCK, de IRIS en het Platform nadrukkelijk een dringend beroep doen op propagandisten, burgers, kiezers, en ook

religieuze leiders om zich te onthouden van het verspreiden van geruchten en het aanzetten tot haat en verdeeldheid binnen onze vreedzame samenleving.

Het CCK, de IRIS en het Platform hopen verder dat alle kiezers gebruik zullen maken van hun democratisch recht om te stemmen, en dat zij zich bij hun keuze laten leiden door het langetermijnwelzijn van ons allemaal en niet slechts hun persoonlijke kortetermijnvoordeel.

Het CCK, de IRIS en het Platform doen ook een beroep op de leiding en eigenaren van mediabedrijven en op journalisten van radio, televisie en krant, inclusief onlinemediamedia om de principes van hoor en wederhoor, objectiviteit, neutraliteit en evenwichtigheid in de verslaggeving in acht te blijven nemen. Wij roepen met name de staatsmedia op om zich ook te houden aan deze journalistieke standaarden in het belichten van alle politieke partijen en hun kandidaten.

Ten slotte roepen wij alle actoren op om continu rekening te houden met gevoeligheden binnen de mooie, multiculturele en multireligieuze samenleving die Suriname is om te garanderen dat rust en harmonie in ons land zowel in de aanloop tot als na afloop van de verkiezingen, ongeacht de uitslag, worden gewaarborgd.

Paramaribo, 4 mei 2020

Comité Christelijke Kerken

(Anglicaanse Kerk, Evangelische Broedergemeente in Suriname, Evangelisch Lutherse Kerk in Suriname, Hervormde Kerk in Suriname, Leger des Heils, RK Bisdom Paramaribo)

Interreligieuze Raad in Suriname

(RK Bisdom Paramaribo, Sanatan Dharm Maha Sabha, Arya Dewaker, Surinaamse Islamitische Vereniging, Madjlies Moesliemien Suriname)

Platform Christelijke Leiders

vervolg van pagina A1

LECTIO DIVINA

Biddend en mediterend omgaan met Gods woord

Wilt u weten wat Lectio Divina is en wilt u het leren beoefenen? Dat kan!

Onder kundige leiding maakt u kennis met de theorie en praktijk van Lectio Divina.

Doet u mee?

U bent van harte welkom op het Pastoraal Centrum, Prinsessestraat 46, t. 476888/424245/8988993

Wanneer: Elke maandag (vanaf 14 okt 2019)

Start: 10.00 uur

“Uw Woord is een lamp voor mijn voet, een licht op mijn pad.” Psalm 119, 105

Met grote droefheid in ons hart delen wij U mede dat van ons is heengegaan

Emile Linus WIJNTUIN

Echtgenoot van Ninon ALVARES
op de gezegende leeftijd van 95 jaar.

Hij was drager van het lint
= Officier in de orde van Oranje Nassau

= Ridder in de orde van de Nederlandse leeuw

= Grootkruis in de orde van Oranje Nassau

= Commandeur in de orde van de Gele Ster

= Drager Grootlint

De Uitvaart plechtigheid zal plaats vinden in de Kathedrale Basiliek op Woensdag 13 Mei 2020 om 15.00u

Ninon WIJNTUIN – ALVAREZ
Antonius WIJNTUIN en gezin
Patricia NAUS - WIJNTUIN en gezin
Claudia PONSIOEN – WIJNTUIN en gezin

Door de vigerende maatregelen vanwege het Corona-virus zal de dienst vanuit de Kathedrale Basiliek via **live-streaming** te volgen zijn.

Requiscat in pace

<https://www.youtube.com/channel/UCRJRxA3zetLUoNsz90NucwA>

YOUR CHOICE
www.flyslm.com

Auto Airco Bedrijf R.G. Oldenstam

Het beste adres voor al uw auto airco onderdelen, auto airco reparaties en installatie van complete units.
Langer dan 25 jaar een begrip in onze samenleving

Robert G. Oldenstam

Adres : Ramalaan #5
P.O.Box: 2197
Tel : (597)491026
Cell : (597)8614222
Fax : (597)432845
E-mail : autoair@sr.net

OMHOOG

Opgericht 01 januari 1956
Uitgever: RK Bisdom Paramaribo
Dienst Media & Communicatie

Redactie: Melvin Mackintosh
Secretariaat/Advertenties: Pastoraal Centrum
Prinsessestraat 46; tel.: 476888; 424245fax: 425368;
Mobiel/whatsapp: 8811492
E-mail: omhoog@bisdomparamaribo.org /
pastoraalcentrum@bisdomparamaribo.org

Giro: 10.35.169 - De Surinaamse Bank NV
Jaarabonnement Suriname: SRD 100.00
Jaarabonnement Nederland: EUR100
over te maken storten op NL35FVLB0637318390
t.n.v. 'Kerk. Inst. Redemptoristen' o.v.v. "Abonnement OMHOOG"
Druk: Drukkerij H. van den Boomen

geloof & leven

Verslag van een onvergetelijke reis (2)

Pater Martien Noordermeer omi –

Quarantaine

Quarantaine is een heel oud woord dat afkomstig is van het Italiaanse quaranta dat 40 betekent en al gebruikt werd rond 1280. Toen werd vermeld dat schepen de Italiaanse havens niet mochten binnenvaren als ze opvarenden met besmettelijke ziekten zoals melaatsheid aan boord hadden. Dan moesten ze 40 dagen buiten de haven blijven. Ook aan het eind van de 15e eeuw moesten schepen met mensen met de pest (de zwarte dood) 40 dagen buiten de haven van Venetië blijven. Ze moesten afgezonderd blijven van de gezonde mensen om besmetting te voorkomen. In sommige delen van de katholieke kerk zoals in Milaan werd de vastentijd, die wij nu de veertigdagentijd noemen, ook wel quarantaine genoemd. De kerk trekt zich ook 40 dagen terug, gaat in quarantaine om zich voor te bereiden op Pasen.

Ik zit in ieder geval ook in quarantaine, eerst 7 weken in Nederland samen met pater Weewee en nu in Eco-Torarica voor 14 dagen. Het is een soort verplichte vrijheidsberoving, waarmee je hebt moeten instemmen, anders mocht je niet in het vliegtuig stappen. De cel (357) die wij hebben moeten betreden is zeker –veronderstel ik - luxer dan de cel van diegenen die in Santo Boma zitten. Wij hebben tv (met slechts buitenlandse zenders), douche en toilet, airco, een balkon. Drie keer per dag wordt er op de deur geklopt en “ETEN” geschreeuwd. Dan wordt er een grauw bruine zak voor de deur gezet met het ontbijt, lunch en avondeten. De inhoud verdient niet direct een culinaire prijs. Ook de presentatie niet: eens kreeg ik een lekker stuk bojo, maar die was tijdens het

vervoer boven op de bami terechtgekomen en bojo met paprikasaus erop, dat was niet smakelijk.

Luchten

Ook wordt de soep hier in onze ballingschap niet zo heet gegeten als ze wordt opgediend, want het is gebeurd dat er al een vliesje ijs op de soep lag – hier overdrijf ik een beetje – en we hadden niets om het op te warmen, een magnetron bijvoorbeeld. Ik heb wel gezien dat lotgenoten tussen 13.00 en 14.00 uur magnetrons hebben laten komen, maar ik heb me gewoon aangepast: dan maar koud eten. Ik moet er even bij zeggen, dat wij afgelopen zondag 26 april een witte zak hebben gekregen, heel attent van de ‘gayteraar’ om ons daarmee te verrassen op deze zondag, en niet met die vale bruine. Het zijn wel zakken die je gewoon weg kunt gooien, want ze worden door de natuur gerecycled. Dat is niet zo met de plastic zakken die de Chinezen ons nog steeds geven. O ja, we hebben ook bezoekuurtussen 13.00 en 14.00 uur. We mogen wel niemand ontvangen, maar men mag pakjes afgeven, en ik zie dat er heel wat eten wordt binnengebracht, want ik zit op een centraal punt aan de ingang. Ik zie wie er allemaal binnenkomt en wat ze meenemen voor hun gevangene. Twee keer per dag, tussen 10 en 12 uur ’s morgens en ’s middags tussen 16 en 18 uur, worden we gedurende 15 minuten ‘gelucht’. Dan mogen we beneden wandelen onder leiding van een juffrouw. Dat laatste wist ik niet. Dus ik liep naar beneden en meteen kwam er een soldaat naar me toe en die vroeg mij: “Waar gaat deze meneer naar toe?” Ik antwoordde: ‘Deze meneer gaat zich luchten buiten!’ “Maar dat mag u niet alleen,” kreeg ik als antwoord. Maar ik gaf me niet gewonnen en

antwoordde: “Maar ik ben oud en wijs genoeg om me alleen te luchten!” “Waar is de juffrouw van de derde etage die u moet luchten?” “Ik weet het niet.” “Gaat u dan terug en gaat u zich maar luchten op uw balkon. Dat is mijn opdracht.” Dus, om niet tot muiterij aan te sporen ging ik terug naar mijn balkon. En de juffrouw is nooit teruggekomen om ons te luchten, dus...

Via app of internet

Twee keer per dag komt men langs om de lichaamstemperatuur op te nemen. Die ligt bij mij altijd rond de 36,8 C. Hoewel ik – wij allen trouwens – op vlucht PY993, de repatriëringsvlucht van Amsterdam naar Paramaribo, rijkelijk met virussen besmet hadden kunnen worden omdat we zo lekker en knus dicht op elkaar mochten zitten, is er tot nu toe (nog) niemand die verhoging heeft gekregen. Wat mij opvalt is dat wij hier niemand kennen: ik ken mijn buurman/-vrouw niet. Rechts van mij zit een dame... links van mij zit een dame of een heer. Nooit gezien. Ik weet niet wie er allemaal zitten. Er is absoluut geen contact. Net of we allemaal bang zijn voor elkaar dat wij elkaar ziek maken. Wij wuiven op een afstand naar elkaar... en w’e pir’ un tifi...

Wat ik heb gemist in de tijd dat ik in quarantaine zat/zit, is een piano of orgel om een beetje te spelen en mijn vingers een beetje te oefenen. In Valkenburg heb ik moeite gedaan iets te vinden, maar het is me niet gelukt. Maar het duurt maar 123 uur, 47 m en 15 sec. (vanaf nu), dan kan ik weer voor of achter (?) mijn eigen piano zitten. Wat mij ook raakt is dat ik, sinds ik voor het laatst heb mogen voorgaan in de eucharistie in Betlehem, ik helemaal geen eucharistie meer heb kunnen vieren. Wel heb ik via app of internet diensten gevolgd, maar dat is toch afstandelijk. Het geeft wel lotsverbondenheid weer als je naar zo’n klein groepje mensen kijkt dat daar aanwezig is, bidt en zingt. Het zet je aan tot nadenken. Sinds ik in Eco-Torarica zit, kom ik ook een beetje in de paasstemming, omdat medewerkers van Radio Immanuël via zuster Judith mij mijn Frans brevier hebben toegestuurd en nu kan ik via de Franse hymnes, psalmen en lezingen in de paasstemming komen.

Bevrijdingsdag

Pater Dorus en ik zijn 7 weken in een huis van de oblaten geweest en die tijd is heel snel voorbijgegaan. We hadden een vast patroon ontwikkeld, dat begon met de Laudén, gevolgd door ontbijt en een wandelingetje om de krant te kopen en dan was het al 10 uur. Het is enorm snel voorbijgegaan die dagen. De dagen hier in Eco-Torarica gaan niet zo snel. Je zit 24 uur binnen dezelfde muren, want het ‘gelucht worden’ o.l.v. een juffrouw heb ik niet meer gedaan. En wij allen zien uit naar de dag van de bevrijding. Dat is volgens de ontvangen informatie op 5 mei a.s. Wanneer in Nederland de bevrijding gevierd wordt, 75 jaar geleden, vieren wij ‘gevangenen-van-de-quarantaine’ het hier ook. EINDELIJK VRIJ...FRI...FRI...

Ik heb wel mijn tijd goed kunnen besteden, want ik heb verhaaltjes verzameld, bewerkt, geschreven en daar zult u van kunnen genieten – hoop ik – in de komende tijd als ze in Omhoog verschijnen of geluisterd kunnen worden via Radio Immanuël 95.9 FM. Dus elk nadeel heeft ook weer zijn voordeel, zoals een bekende voetballer zo wijs formuleerde. Tot spoedig ziens.

Geef het beste, geef je tijd

Gisla Noslin –

Het beste

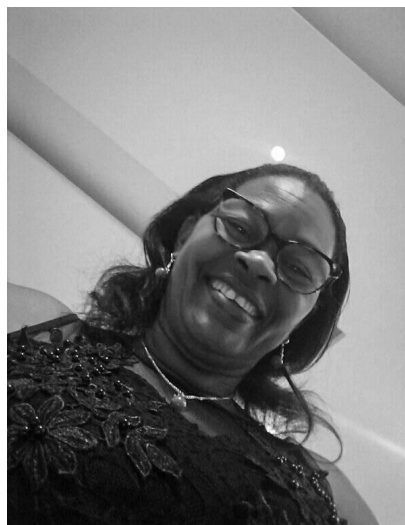
Als moeder van vele kinderen geniet ik van elk kind: van de zang en het gebed van elk kind, van een glimlach of juist de stilte en die serieusheid. Het geeft mij momenten van vreugde. Soms word ik ook verdrietig. Maar ik blijf het beste geven: tijd. Moederdag is een dag van het beste: je krijgt er de eigenschappen, deugden, waarden en normen van het christelijke leven te zien. Je krijgt het allerbeste van 365 dagen.

Maria, de moeder van Jezus, ontving het beste van haar Zoon: op de bruiloft in Kana en aan de voet van het kruis. Alle zorg vanaf de aankondiging van de geboorte tot het moment van de kruisiging en de opstanding was de moeite waard. Zij is het zonnetje, de moeder der goddelijke barmhartigheid en de zetel der wijsheid.

Jezus heeft haar niet betaald gezet (voor die ene dag) dat zij hem in de tempel vergat, nee, hij was dankbaar en liet hoop, geloof, liefde en gevoeligheid zien. Vertrouwen en nederig als een moeder gaf zij de wijsheid door: “Doe alles wat Hij jullie zegt” (Joh 2). Jezus gaf haar het beste: Hij veranderde water in wijn.

“Nu is het mijn beurt”

Moeders kunnen ook ziek worden, maar verbergen hun pijn. Ik maakte de afspraak, kreeg een datum en de dag dat de specialist zou moeten opereren, vroeg ik mijn dochter om met me mee te gaan. De specialist had mij bij mijn eerste gesprek niet

gevraagd hoe lang ik met die knobbels rondliep en of ik pijn had. Een garantiebrief van de huisarts was voor de operatie voldoende. Wij waren er om half 1, want de operatie zou om 1 uur plaatsvinden. Er waren volgens de zuster veel ernstigere gevallen, dus moest ik wachten.

Ik liep al 7 jaren met de knobbels en ik had pijn en langer wachten mocht, maar vandaag zou het gebeuren, al babbelend en biddend. Eindelijk mocht ik om half 4 naar binnen om daar nog een uur te liggen. De operatie lukte. De specialist bood zijn verontschuldiging dat hij mij zo lang met die knobbels heeft laten wachten. Ik vergaf hem! Ik liet mijn dochter zien wat in een knobbel zat. Ojeetje. Dat is een lange dag geweest, zei ik aan mijn dochter. Ik kreeg het beste antwoord: “Mama, wij doen zoveel samen, je hebt tijd om ons overal te brengen. Toen ik klein was wachtte je uren op mij, nu is het mijn beurt.” De drie deugden bij moederdag zijn dus: geloof, hoop en liefde.

Moeder Maria

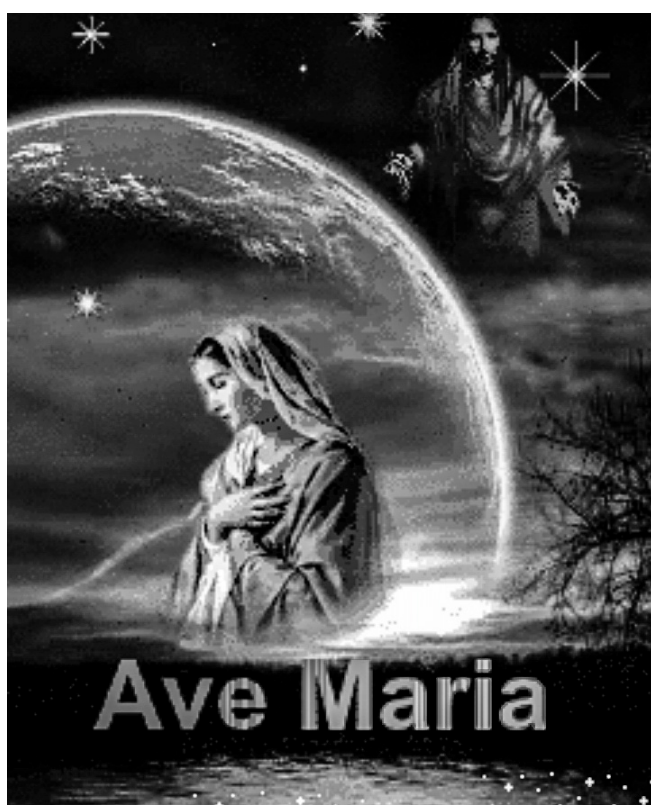
Moeder Maria is de moeder van Jezus en ook de mijne. Moeder Maria is de enige vrouw die nooit gemeenschap met een man heeft gehad, maar toch zwanger geraakt is. Dat geeft mij meer hoop dat God werkelijk bestaat. Soms denk ik dat Moeder Maria niet bestaat, maar dan denk ik aan al de wonderen die Jezus heeft gedaan en dan zeg ik ja, als Jezus bestaat moet hij een moeder hebben. Ik geloof in Moeder Maria en zo ook in Jezus Christus. Moeder Maria is de enige mens die zonder erfzonde geboren is, ze is opgenomen ten hemel, ze is onbevlekt ontvangen. Moeder Maria is de heiligste vrouw ter wereld.

Afz: Chayene

Er was een vrouw, bekleed met de zon, de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. Zo wordt OLV in Openbaringen beschreven. Maar wie is Maria? Voor de ene koningin, voor de andere de moeder van Christus, maar voor mij is ze dat alles in één en ook nog de Heilige Maagd, die zonder erfsmet is ontvangen in haar moeders schoot, de Heilige Anna. Er is geen Maria zonder Jezus. Moeder Maria speelt een belangrijke rol in het dagelijkse leven van de katholieken. Zo helpt Moeder Maria ons een weg naar de hemel te banen door middel van het rozenkransgebed: door Maria naar Jezus.

Afz: Chemene

Moeder Maria is een heel bijzondere vrouw voor mij. Zij is geboren zonder de erfzonde, daarom zeggen ze ook wel Maria Onbevlekt Ontvangen. Zij is niet dood gegaan; haar zoon Jezus Christus is haar komen halen. Zij is verschenen op zoveel plaatsen. Een bekende verschijning is Onze Lieve Vrouw van Fatima. Zij is de gezegende van alle vrouwen. Maria is meer bekend als de moeder van Jezus Christus, de Zoon van God. Omdat Moeder Maria de meest gezegende vrouw is voor mij, bid ik via haar tot haar zoon Jezus Christus. En ik geloof dat zij mijn gebed verhoort. Mijn hele leven zal ik tot haar bidden.

Afz: Tanisha

Moeder Maria is ook bekend als Heilige Maagd of Moeder Gods. Voor de katholieken vind ik dat zij de belangrijkste heilige is. Zij heeft een belangrijke rol in het geloofsleven. Moeder Maria is geboren zonder erfzonden, daarom draagt zij de naam Onbevlekt Ontvangen. Moeder Maria is ten hemel opgenomen met lichaam en ziel; God heeft haar gekozen om de moeder van Jezus te zijn. Zij is ook een moeder voor mij, want zonder haar zou ik misschien iemand anders hier op aarde zijn. Zij bidt voor mij daar in de hemel, zodat ik hier op aarde goed kan leven op voorspraak van haar.

Afz: Juaisah

Moeder Maria was een vrouw die in de stad Nazareth woonde. Ze was verloofd met Jozef. Op een dag was ze aan het bidden en ze zag een schitterend licht. Het was een engel die goed nieuws voor haar had. De engel zei: "Wees gegroet Maria, vol van genade, de Heer is met U; Gij zijt de gezegende onder de vrouwen en gezegend is Jezus de vrucht van uw schoot". Het goede nieuws was dat ze een zoon zou baren, de eniggeboren Zoon van God. Ze hoefde niet bang te zijn; de Heilige Geest zou haar helpen.

Afz: Ilonka

liturgie & leven

Schriftlezingen

Vijfde zondag van Pasen

Eerste Lezing: Handelingen 6, 1-7

Toen in die dagen het aantal leerlingen steeds toenam, begonnen de Hellenisten tegen de Hebreeën te morren, omdat bij de dagelijkse ondersteuning hun weduwen achtergesteld werden. De twaalf riepen nu de leerlingen in vergadering bijeen en zeiden: 'Het past niet dat wij woord Gods verwaarlozen door de zorg voor de ondersteuning. Ziet dus uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van goede faam, vol van geest en wijsheid. Hen zullen wij dan met dit ambt bekleden, terwijl wij onszelf zullen blijven wijde aan het gebed en de bediening van het woord'. Dit voorstel vond instemming bij de gehele vergadering en zij kozen Stefanus, een man vol geloof en heilige geest, Filippus, Próchorus, Nikánor, Timon, Parmenas en Nikolaüs, een proseiet uit Antiochië. Deze werden aan de apostelen voorgedragen, die na gebed hun de handen oplegden. Het woord Gods breidde zich uit en het aantal leerlingen in Jeruzalem vermeerderde sterk; ook een groot aantal priesters gaf zich gewonnen aan het geloof.

Antwoordpsalm:

Psalm 33, 1-2.4-5.18-19

Tweede lezing: I Petrus 2, 4-9

Dierbaren, treedt toe tot de Heer, de levende steen, door de mensen verworpen, maar uitverkoren en kostbaar in het oog van God. Laat ook uzelf als levende stenen voegen in de bouw van de geestelijke tempel. Draagt als een heilige priesterschap geestelijke offers op, die welgevallig zijn aan God door Jezus Christus. Daarom staat er in de Schrift: 'Ik leg in Sion een steen, een uitverkoren, kostbare hoesteen. En wie op Hem vertrouwt, zal niet worden teleurgesteld'. Kostbaar, dat geldt voor die gelooft. Maar voor de ongelovigen geldt: 'De steen die de bouwlieden hebben afgekeurd, die is de hoeksteen geworden', maar ook 'een steen waaraan zij zich stoten, een rots waarover zij struikelen'. Zij stoten zich, omdat zij het woord weigeren te gehoorzamen; en daartoe waren zij ook bestemd. Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijke priesterschap, een heilige natie, Gods eigen volk, bestemd om de roemruchte daden te verkondigen en Hem die u uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaar licht.

Evangelielezing: Johannes 14, 1-12

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: 'Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij.

In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. Gij weet waar Ik heenga en ook de weg daarheen is u bekend'. Tomas zei tot Hem: 'Heer, wij weten niet waar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen?'. Jezus antwoordde hem: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij. Als gij Mij zoudt kennen, zoudt gij ook mijn Vader kennen. Nu reeds kent gij Hem en ziet gij Hem'. Hierop zei Filippus: 'Heer, toon ons de Vader; dat is ons genoeg'. En Jezus weer: 'Ik ben al zo lang bij u en gij kent Mij nog niet, Filippus? Wie Mij ziet, ziet de Vader. Hoe kunt ge dan zeggen: Toon ons de Vader? Gelooft ge niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik u zeg, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar het is de Vader die, blijvend in Mij, zijn werk verricht. Gelooft Mij: Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij. Of gelooft het ander omwille van de werken. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal ook zelf de werken doen die Ik doe. Ja grotere dan die zal hij doen, omdat Ik naar de Vader ga'.

Gedachten bij de schriftlezingen

De twee diensten het Woord en de dienst van de Tafel – groei(diakonia's) – de dienst vanen iemand al gauw boven het hoofd. De een lijdt dan onder de ander. Dat zien we ook in het Lucasevangelie gebeuren. Na het accent op het 'doen' in de parabel van de barmhartige Samaritaan (Lucas 10,28: 'Doe dat en u zult leven'; 10,37: 'Doet u dan voortaan net zo') verhaalt Lucas van Marta en Maria (10,38-42): Marta is degene die 'dient' (diakonia), Maria zit als vrouwelijke leerling aan de voeten van de leraar en hoort van haar zus dat zij zich alleen gelaten voelt in het 'dienen'. Het is misschien wel tekenend voor de verhouding van

deze twee 'diensten' dat deze twee vrouwen zusters van elkaar zijn en dat zelfs hun namen nog op elkaar lijken!

Luisteren/horen vs doen/dienen

Zowel in Handelingen 6 als in Lucas 10 wordt een zekere voorrang aan de verkondiging, en daarmee aan het luisteren en horen gegeven. Dat gaat aan het 'doen' vooraf, zoals ook blijkt uit de volgorde in Lucas 6,47 ('die naar mijn woorden luistert en ernaar handelt') en 8,21 ('degenen die naar het woord van God luisteren en ernaar handelen').

Dat het in Handelingen meer om een verdeling van aandachtsvelden dan om een scheiding van competenties gaat, wordt duidelijk bij de aanstelling van de zeven wijze mannen, die niet alleen 'doeners' zullen zijn (het verzorgen van de gemeenschappelijke maaltijden), maar ook moeten gaan 'verkondigen/leren', zoals blijkt in 6,8 (Stefanus verricht 'grote wonderen en tekenen' onder het volk), in 7,2-53 (de lange preek van Stefanus) en in 8,26-40 (Filippus die aan de Ethiopische eunuch de Schrift uitlegt).

wordt vervolgd op pagina B3

geloofsverdieping

ACHTSTE ZALIGSPREKING: ZALIG WIE VERVOLGD WORDEN OM DE GERECHTIGHEID

Tijdens de audiëntie van woensdag 29 april 2020 besprak paus Franciscus de laatste zaligspreekung die handelt over de vervolging om de gerechtigheid.

Broeders en zusters, goedendag!

Met de audiëntie vandaag komt een einde aan onze tocht langs de evangelische zaligheden. Deze zaligspreekung verkondigt hetzelfde geluk als de eerste: het Rijk der Hemelen is voor de vervolgd en voor de armen van geest.

Een leven volgens God

Armoede van geest, tranen, zachtmoedigheid, dorst naar heiligheid, barmhartigheid, zuiverheid van hart en werken van vrede kunnen leiden tot vervolging omwille van Christus. Deze vervolging is uiteindelijk bron van vreugde en van grote beloning in de hemel. Het pad van de zaligspreekungen is een weg die van een leven volgens de wereld leidt naar een leven volgens God, van een bestaan geleid door het vlees -dat wil zeggen door egoïsme- naar een bestaan geleid door de Geest.

Structuren van de zonde

De wereld, met haar afgoden, haar compromissen en haar prioriteiten kan dit soort bestaan niet goedkeuren. De structuren van de zonde -vaak voortgebracht door de menselijke mentaliteit- zijn vreemd aan de Geest van de waarheid. De wereld kan deze Geest niet ontvangen (cf. Joh 14,17). Zij kunnen niet anders dan armoede, zachtmoedigheid

of zuiverheid afwijzen en het leven volgens het Evangelie een vergissing en een probleem noemen. Het is dus als iets dat moet worden uitgeroeid. De wereld denkt: dat zijn idealisten of fanatiekelingen....

Hindernis

Als de wereld leeft in het belang van het geld, dan wordt ieder die aantoonbaar dat het leven kan bestaan in geven en onthouding, een hindernis voor het systeem van de hebzucht. Het woord 'hindernis' is de sleutel. Immers, het christelijke getuigenis -dat goed doet aan de vele mensen die het volgen- is hinderlijk voor hen die een wereldse mentaliteit hebben. Ze beleven haar als een verwijt.

Als de heiligheid aan het licht treedt en het leven van de kinderen van God zichtbaar wordt, dan is er in die schoonheid iets dat hindert, dat om een stellingname vraagt.

Tegenstand en hardnekkigheid

Men kan zich openstellen voor het goede of men wijst dat licht af en verhardt het hart tot tegenstand en hardnekkigheid (cf. W 2, 14-15).

Het is eigenaardig te zien hoe, bij vervolging van de martelaren, de vijandigheid tot hardnekkigheid uitgroeit. Het volstaat te kijken naar de vervolgingen door de Europese dictaturen in de voorbije eeuw. Het kwam tot hardnekkigheid tegen de christenen, tegen

het christelijk getuigenis en tegen de heldhaftigheid van de christenen.

Plaats van bevrijding

Zo wordt duidelijk dat het drama van de vervolging ook de plaats is van de bevrijding uit onderworpenheid aan het succes, uit verwaandheid en uit de compromissen van de wereld.

Waarover verblijdt zich iemand die door de wereld -omwille van Christus- wordt afgewezen? Men verblijdt zich omdat men iets gevonden heeft dat meer waard is dan de hele wereld. Inderdaad, wat voor nut heeft het voor een mens heel de wereld te winnen als dit ten koste gaat van eigen leven? (Mc 8,36). Welk voordeel ligt daar?

Het zout der aarde

Het doet pijn te beseffen dat in verschillende streken van de wereld christenen worden vervolgd. We moeten hopen en bidden dat hun kwelling zo snel als mogelijk ophoudt.

Vandaag zijn er meer martelaren dan in de eerste eeuwen. Laten we meevoelen met deze broeders en zusters. We zijn één lichaam, die christenen zijn de bloedende ledematen van het lichaam van Christus, de Kerk.

wordt vervolgd op pagina B3

Omhoog ... wijzer in geloof en leven!

Gedachten bij de schriftlezingen

vervolg van pagina B1

De twee opgaven kunnen niet uit elkaar getrokken en los van elkaar gezien worden. Er is wel een rangorde: het verkondigen/leren/horen/luisteren gaat vooraf, maar ze horen ook bijeen: het doen/dienen komt uit het word voort, wordt daardoor gevoed. Dat mag je ook aflezen uit de structuur van de korte perikoop die vandaag als eerste lezing staat aangegeven, en waarin ‘het woord van God’ (6,2.7) als een raam om de aanstelling van de zeven heen staat. Het woord houdt alles bij elkaar. In zijn boek Een mens te zijn op aarde schrijft Hans van Munster dat de kerk ‘eb en vloed in zich moet laten stromen: de vloed van het uittrekken naar de samenleving en de eb van op zichzelf terugkeren in het viëren van de liturgie, in het weer terugkeren tot de aanbidding van God. Wil zij haar opdracht als kerk bewaren, dan zullen liturgie én diaconie beide levend in haar midden moeten blijven.’

Liefde van God

Wanneer de Psalm 33, de antwoordpsalm van vandaag, gezongen/gebeden wordt, moeten we bedenken dat in vers 5b staat dat ‘de aarde vervuld is van de liefde van de Heer’ (Willibrordvertaling 1995), niet ‘voor de Heer’. Hij heeft ons het eerst liefgehad, zegt 1 Johannes 4,10 en 4,19. De tweede lezing 1

Petrus 2,4-9 staat wat losser in dit verband. Of het zou moeten zijn dat we ‘levende stenen’ zijn en dus niet voor eens en voor al vastliggen, maar tot verandering in staat zijn.

Op weg naar de Vader

De evangelielezing uit Johannes 14 begint middenin een gesprek van Jezus met Petrus (vanaf 13,36) en vervolgens mengen ook Tomas (14,5) en ten slotte Filippus (14,8) zich in dit gesprek dat aan tafel plaatsheeft. Alle drie spreken ze Jezus aan met ‘Heer’, de titel voor de Verrezene, voor de Verheerlijkte in Johannes’ terminologie. Dit typeert meteen ook het communicatieniveau: Jezus, als de Heer, spreekt vanuit zijn eenheid met de Vader. Hij heeft de weg al afgelegd. De leerlingen daarentegen zijn nog onderweg, zij zijn nog op deze aarde, ze zijn nog zoekende, vragende, tastende mensen, zeker nu zij zonder de tastbare, zichtbare aanwezigheid van Jezus moeten leven.

Op deze blinde, tastende onzekerheid gaat de Heer in: ‘Wees niet ongerust’ (14,1), en hij stelt hen gerust vanuit zijn eigen thuis zijn bij de Vader. Dat is ook hun toekomst. Als Tomas nogmaals de vraag van Petrus

herhaalt: ‘Waar gaat U heen en hoe moet het verder met ons?’ (14,5), blijft Jezus spreken over de Vader als het uiteindelijke perspectief. Wanneer ten slotte Filippus naar de Vader vraagt (14,8), benadrukt Jezus dat de verbondenheid met Hem de Vader in beeld brengt: wie naar Jezus kijkt, ziet de Vader; wie naar Jezus luistert, hoort de Vader; wie Jezus aan het werk ziet, ziet de Vader aan het werk; en wie zich tot Jezus wendt, vindt gehoor bij de Vader. De leerlingen en Jezus spreken over de hemel als over een plaats: ‘waar gaat u naar toe, Heer’ (13,36), ‘het huis van mijn Vader’ (14,2), ‘waar Ik heen ga’ (14,4), ‘de weg daarheen’ (14,5). Het woord ‘hemel’ bevat wel de notie van iets dat zich boven ons bevindt, een ‘uitspanseel’, maar is moeilijk lokaliseerbaar. De hemel is geen ruimte, ergens. De hemel is, zo schrijft André Zegveld in zijn boek Over God, ‘daar waar liefde heerst en vriendschap.’ Jezus wil zijn leerlingen duidelijk maken dat Hij gaat behoren bij ‘Onze vader die in de hemel zijt’, Hij gaat deel uitmaken van een andere werkelijkheid. Dat is het waar de leerlingen dan ook blij om zijn: niet omdat Hij weg is, maar omdat Hij op een andere wijze bij hen is (zie ook Lucas 24,50-53).

Betekenisvolle gedenkdag in coronatijd

Florence Nightingale was haar tijd ver vooruit. Als vrijgevochten vrouw koos ze ervoor zich toe te wijden aan de verbetering van de gezondheidszorg. Ze voelde zich tot die dienst geroepen door God zelf en ze bouwde de verpleegkunde uit tot een volwaardig vak en beroep. Ze leerde zichzelf statistiek en bewoog de Britse overheid tot sociale wetgeving in het algemeen belang. In de anglicaanse kerk wordt ze vereerd. Wat kunnen we van Florence Nightingale leren vandaag?

Hygiëne

Tijdens de Krimoorlog trok Florence Nightingale met 38 verpleegsters naar Scutari (tegenwoordig Üsküdar) in Turkije, waar ze de ziekenboeg van de kazerne organiseerde en de verzorging van gewonden aanzienlijk verbeterde. Toch stierven juist in haar ziekenhuis relatief de meeste soldaten. Een defecte riolering bleek de oorzaak. Heel haar leven zou ze daaraan een sterk besef van het belang van hygiëne overgehouden. Zozeer dat ze de dienaressen van de

beschaving werd genoemd. Ze introduceerde ook paviljoenen om besmettingsgevaar in te dekken. Oftewel: #blijfthuis.

Geloof en wetenschap

Florence Nightingale voelde zich als tiener al geroepen door God. Ze wist alleen nog niet hoe ze Hem kon dienen. In een diaconessenhuis in Duitsland en bij zusters van Sint-Vincentius a Paulo in de buurt van Parijs maakte ze kennis met de verpleegkunde en wist ze wat haar te doen stond. In Suggestions for Thought beschreef ze haar christelijke drijfveren, met inzichten uit oosterse godsdiensten. Ze zag de schepping als een voortgaande ontwikkeling, een evolutie, waaraan de mens zelf moet meewerken.

Kennis is macht

Van Nightingale werd gezegd dat ze meer kennis had dan twee ministeries bij elkaar. Ze gebruikte haar populariteit bij het volk om de Britse regering onder druk te zetten bepaalde wetten aan te nemen.

Ze werkte daartoe samen met onder andere de romanschrijver Charles Dickens en de anglicaanse aartsbisschop. Met ontzag werd binnen de politiek gesproken over Nightingale power.

Aandacht voor de hele (vooral kwetsbare) mens

Door haar inzet voor gezondheidszorg, onderwijs en inkomenszekerheid voor iedereen werd ze een belangrijke grondlegger van de moderne verzorgingsstaat. Nightingale had aandacht voor de hele mens. Dit inzicht van haar is nog altijd even actueel: De ziekste mensen wonen altijd in de slechtste huizen. Haar opvatting dat gezondheid niet slechts de afwezigheid van ziekte is, maar de situatie waarin een mens al zijn of haar talenten kan ontplooien, heeft de definitie van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) bepaald.

(Kerkenet.be)

vervolg van pagina B1

ACHTSTE ZALIGSPREKING: ZALIG WIE VERVOLGD WORDEN OM DE GERECHTIGHEID

We moeten er ons voor hoeden deze zaligspreekings te lezen met de houding van slachtoffer, zelfmedelijnd. Jezus wijst er immers op dat christenen het zout der aarde zijn. Hij waarschuwt voor het gevaar krachteloos te worden. Krachteloos zout deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden (Mt 5,13). Er bestaat dus een misprijzen waaraan wij zelf schuldig zijn, wanneer we de smaak van Christus en van het Evangelie verliezen.

Het nieuwe leven

Het komt erop aan trouw te zijn aan de nederige weg van de zaligspreekings. Dat leidt ertoe dat we van Christus zijn en niet van de wereld. Het is goed te denken aan de weg van de heilige Paulus. Toen hij dacht een rechtvaardige te zijn, was

hij feitelijk een vervolger. Toen hij ontdekte dat hij een vervolger was, werd hij een man vol liefde die met blijdschap het lijden droeg van de vervolging die hij leed (cf. Kol 1,24).

Uitsluiting en vervolging doen ons, als God ons die genade schenkt, gelijken op de gekruisigde Christus. En als we ons aansluiten bij Zijn lijden, zijn het tekenen van het nieuwe leven in en met Hem.

Het Rijk der Hemelen

Christus werd voor ons mensen en omwille van ons heil geminacht en door de mensen verworpen. Zijn Geest ontvangen kan ertoe leiden veel liefde in je hart te hebben; je geeft je leven voor de wereld zonder de compromissen van deze wereld te aanvaarden. De compromissen -met hun misleidingen- zijn het

gevaar.

Een christen wordt voortdurend bekoord tot compromissen, met de geest van de wereld. Deze afwijzen en de weg van Jezus Christus gaan, dat is het leven van het Rijk der hemelen, de grootste vreugde, de ware blijdschap.

Bovendien, in de vervolging is Jezus altijd aanwezig; Hij vergezelt en troost ons. En de kracht van de Geest helpt ons verder te gaan en steunt ons op die weg.

Bron: Kerkenet.be/bewerkt-mk)

gebeden voor iedere dag

Maandag 11 mei

Dagtekst

Mal. 3, 20: Voor u gaat de zon van gerechtigheid op.

Overweging:

Heer Richard gaf de broeders onderdak naast de kerk van de heilige Edmund in Northampton. Toen zijn zoon Jan korte tijd later het habijt van de orde aannam, waren zijn ouders daar verontwaardigd over en gaven ze de broeders bevel het terrein te ontruimen en te vertrekken. De wijze gardiaan zei: ‘Laat de jongen tussen ons in gaan staan en laat hem kiezen.’ Zij stemden daarmee in. De jongen werd midden in het koor gezet en de ouders stonden aan de ene en de broeders aan de andere kant. Toen de gardiaan hem vroeg te kiezen, liep broeder Jan naar de kant van de broeders. Hij sloeg zijn arm om de lezenaar en riep: ‘Hier wil ik blijven.’ Vervolgens maakten de broeders zich klaar om weg te gaan. In processie verlieten zij de kerk. Een oude, wankele broeder met een psalmenboek sloot de rij. Heer Richard, die bij de deur stond, zag hun eenvoud en nederigheid en kwam tot inkeer. Hij barstte in tranen uit en vroeg de broeders hem te vergeven en weer naar binnen te gaan. Heer Richard heeft zich verder als een vader van de broeders gedragen.

Gebed

Eeuwige God, in uw Zoon Jezus hebt u laten zien hoezeer het lot van mensen u ter harte gaat. U komt hun tegemoet met woorden van hoop en troost hen met uw liefde en ontferming. Ik bid u: spreek uw bevrijdend Woord ook tot mij en breng in mij de mens aan het licht, die u voor ogen hebt. Dat vraag ik u door onze Heer Jezus Christus die met u leeft in de eeuwen der eeuwen.

Dinsdag 12 mei

Dagtekst

2 Tes. 3, 12: Als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.

Overweging: Liefde is vruchtbaar

Wij maken deel uit van een generatie die resultaat wil zien van haar werk. We willen productief zijn en met eigen ogen vaststellen wat er uit onze handen is gekomen. Zo gaat het echter niet in het koninkrijk van God. Vaak is er geen tastbaar resultaat van ons getuigenis voor God. Jezus zelf eindigde als een mislukking op het kruis. Er was niets bereikt om trots op te zijn, maar zijn leven is vruchtbaarder dan je met mensenmaat kunt meten. Wij, die Jezus’ getuigen zijn, moeten erop vertrouwen dat ons leven vruchtbaar zal zijn, ook al kunnen wij dat nu nog niet zien. Misschien zijn de vruchten ervan pas zichtbaar voor degenen die nat ons komen. Belangrijk is alleen dat we echt liefhebben. God zal onze liefde vruchtbaar maken, of we dat nu met eigen ogen kunnen zien of niet.

Gebed

God van ons leven, van u zijn de dagen en de tijden, al wat is – het ligt in uw hand. Ik dank u om uw liefde en trouw, die tot mij komt in Jezus, uw Zoon. Ik bid u: beziel mij met uw Geest en maak mij bereid om Hem te ontvangen, die alle mensen zal keren tot u, God van ons heil, tot in eeuwigheid. Amen.

Woensdag 13 mei

Dagtekst

Spr. 20, 29: Het sieraad van de jongeren is hun kracht, de pracht van de bejaarden zijn hun grijze haren.

Overweging

Onderwerpen de kinderen hun ouders niet voortdurend aan een soort ‘examen’? Dat doen ze niet alleen

door hun ‘waarom’-vragen, maar ook door hun gezichtsuitdrukking, die vrolijk kan zijn, maar ook droevig. Hun hele zijn bevat een essentiële vraag die op de meest verschillende manieren tot uitdrukking komt en zich kan laten omschrijven als: ‘Mama, papa, houden jullie van mij? Ben ik voor jullie werkelijk een geschenk? Nemen jullie mij aan zoals ik ben? Doen jullie altijd de moeite om het beste voor mij te doen?’ Die vragen, die misschien eerder met de ogen dan met woorden gesteld worden, wijzen de ouders op hun grote verantwoordelijkheid. In zekere zin zijn ze de echo van Gods stem. We willen dankzeggen voor het geschenk van de kinderen en tegelijkertijd de boodschap aannemen die God door hun leven schenkt. Helaas, en dat weten wij maar al te goed, is de situatie van de kinderen in de wereld niet altijd zoals ze zou moeten zijn.

Gebed

God, eeuwig bent U en verborgen, maar mij altijd nabij met uw heilige Geest. U hebt mij Jezus gegeven, uw Zoon, die mij leidt naar uw toekomst. Om Hem dank ik u en ik bid dat ik door mijn leven antwoord geef op zijn woord dat vol belofte is. Mag ik in vertrouwen voor u staan wanneer het tijd is voor de oogst, in het licht van uw eeuwigheid. Amen.

Donderdag 14 mei

Dagtekst

Sir. 6, 34: Zoek het gezelschap van ouderen en luister trouw naar hun wijsheid.

Overweging

Als we ouder worden, zijn er tekenen die ons verontrusten. Er verandert zoveel. Jijzelf, de omgeving, de wereld, de toekomst die je nog voor je hebt. En toch: de jaren vormen een schat. Tal van ervaringen, vreugde en verdriet hebben met meer of minder succes het weefsel van het leven gevormd. Wijsheid is de persoonlijke synthese van dat alles, een innerlijk licht dat het leven een meer menselijke smaak geeft. Het is delen in de wijsheid van heel de mensheid en van God. De jaren vormden ook een schat aan herinneringen. Al neemt het onmiddellijke geheugen af, de herinneringen van het verleden vormden een onontbeerlijke band tussen de generaties: het zijn schatten van familieherinneringen. Oudere mensen vormen onze menselijke en spirituele wortels. In de kracht van ons leven richten we ons op de ‘gespierde’ deugden: moed, durf, volharding. De broosheid van het ouder worden leert ons de zaligsprekingen te ontdekken door de illusie van de deugdzaamheid en het vernis van de perfectie heen, door de morele en menselijke zwakheid. Als je zwak bent, heb je misschien wel het sterkste geloof. Want zwakheid laat plaats voor een rustig vertrouwen. Het christelijke leven lijkt dan niet langer op een reeks deugden die moeten worden nagestreefd, maar op het ontvangen van Christus. Leven is dan: er gewoon zijn onder zijn liefdevolle blik. Die blik missen staat gelijk met sterven. Zwakheid maakt ons nederiger. In plaats van honderd foto’s maken we er nog maar één. Het belangrijkste is niet meer alles te weten, maar echt mens te worden.

Gebed

Eeuwige God, U schept geen vreugde in conflicten. Waar strijd is in uw Naam, daar doen we elkaar en U geweld aan. Daarom bidden we: zie naar ons om, open onze ogen en doe ons uw vrede ervaren, vandaag en tot in lengte van dagen. Amen.

Vrijdag 15 mei

Dagtekst

Sir. 25,5: Hoe aantrekkelijk is wijsheid bij oude mensen

en doorzicht en goede raad bij mannen van aanzien!

Overweging

Sommige mensen worden beter naarmate ze ouder worden. Maar niets gaat vanzelf. Met de leeftijd nemen ook de gebreken toe! We moeten zien dat we de juiste bocht nemen, want er zijn maar twee uitwegen. Wie de weg van de hoop kiest, gaat open en ongedwongen op het doe af. De weg van de wanhoop echter leidt naar het niets. De genade legt de onrust van het mensenhart niet het zwijgen op, maar laat die opborrelen. De genade laat horen waar die onrust vandaan komt, of liever: wie het veroorzaakt. Augustinus zei al: ‘Ons hart kent geen rust, Heer, tot het rust vindt bij u.’ De genade verzoent ons met de afhankelijkheid, maakt ons ontvankelijk en bevrijdt ons van het activisme en van de druk van het moeten. Onze samenleving is vaak ondankbaar tegenover oudere mensen. Waar het nut de wet dicteert, is gratuititeit onbelangrijk. Wie niet meer presteert wordt gedegradeerd tot ‘steuntrekker’. Maar als gratuititeit de dienst uitmaakt, kan degene die uit het prestatiecircuit is gestapt anderen ‘steun’ geven! Bejaarde mensen zijn levende iconen van onze samenleving. Zij tonen het beeld van een type man en vrouw die echt mens zijn geworden. Door hun aanwezigheid roepen ze ons op tot een gewetensonderzoek: oudere mensen drukken ons met onze neus op het wezenlijke.

Gebed

Eeuwige God, Gij die troont op de lofzangen van uw volk, uw Woord klinkt mij als muziek in de oren. Ik bid U: open mijn hart en mijn handen voor de altijddurende nabijheid van uw genade. Geef dat ik uw woning mag binnengaan, uw heiligdom dat toegewijd is aan de dienstbaarheid, mij voorgeleefd door Jezus Christus, uw Zoon en mijn Heer. Amen.

Zaterdag 16 mei

Dagtekst

Lc. 23, 42: Heer, denk aan mij, wanneer Gij in uw Koninkrijk gekomen zijt.

Overweging

Toen Jezus na zijn verrijzenis de leerlingen ontmoette, overtuigde Hij hen ervan dat Hij geen geest was, maar de leermeester en vriend die zij altijd hadden gekend. Zijn vrienden twijfelden en werden bang, maar Hij zei: ‘Bekijk mijn handen en mijn voeten maar: Ik ben het zelf. Betast Me en je zult het zien. Een geest heeft immers vlees noch been, zoals jullie zien dat Ik heb’ (Lucas 24,39). Daarna vroeg Hij hen om eten. Later, toen Hij voor de derde keer verscheen, maakte Hij voor hen een ontbijt klaar met brood en vis. Maar Jezus liet ook zien dat zijn lichaam nieuw en geestelijk was, niet langer onderworpen aan de wetten van de natuur. Terwijl de deuren van de plaats waar de leerlingen verbleven gesloten waren, kwam Jezus binnen en ging in hun midden staan. Toen Hij hen later uitnodigde voor een ontbijt durfde niemand te vragen: ‘Wie bent u?’ Ze wisten dat het Jezus was, hun Heer en leermeester, maar ze wisten ook dat Hij niet meer bij deze wereld hoorde. Door zo de verrezen Jezus te ontmoeten begrepen de leerlingen iets van het leven in de verrijzenis dat ook hen te wachten stond. Hebben wij ook wel eens zulke ervaringen waardoor wij een vermoeden krijgen van het nieuwe leven dat ons beloofd is?

Gebed

Goede God, ik dank U voor het leven mij geschenken, voor de vreugde te mogen bestaan. Ik bid dat U de belofte gestand doet dat ik eeuwig bij U mag leven. Dat vraag ik U omwille van dezelfde Jezus, uw Zoon, mijn Heer, die met U is verbonden in de heilige Geest, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.